

Třikrát a dost? **KDEPAK!**

Je fajn, že některé jistoty se nemění. Voda zůstává mokrá, oheň hřeje, Jaromír Jágr hraje hokej a – na Mauriciu je krásně. Zvláště poslední informace je důležitá pro ty, kdo chtějí spočinout v laskavé náruči věčného slunce. TEXT JAROMÍR BOSÁK

Výlet na ostrov omývaný vlnami Indického oceánu, na místo určené nejen pro milovníky pláží a sladkého nicnedělání, ale i pro golfisty, začíná v Praze ve dveřích s cedulkou Amazing Golf. S touto cestovní kanceláří, specializovanou především na golfovou turistiku, se můžete podívat po celém světě. Jde o klasická evropská letoviška, ale také o exotičtější místa jako Spojené arabské emiráty, Karibik nebo Jižní Afrika.

Amazing Golf nabízí pobyty ušité na míru každému, takže netřeba mít strach z centrálně řízené dovolené bez možnosti úniku. Jednání pracovníků agentury je kulantní, snaha maximálně vyhovět samozřejmostí a udělat pro klienta cokoli nad standard normou. Už před odletem si můžete naplánovat i mimogolfové aktivity a vůbec si připravit itinerář. Amazing Golf vychází ze znalosti prostředí.

TURISTIKA VEDE

První nádech na mauricijské půdě je vždy trochu těžký. Může za to vysoká vlhkost nebo možná i pocit, že jste se proletěli největším dopravním letadlem na světě. Při cestě přes Dubaj (nejlepší varianta, která vaši cestu rozdělí na dvě šestihodinové etapy) totiž prožijete druhou polovinu putování v útrokách Airbusu A380.

Za existenci ostrova vděčíme podmořským vulkánům, jejichž dítkem je celé souostroví Maskarény, do kterého kromě Mauricia patří i Réunion, Rodrigues a Cargados Carajos. Golfově nejzajímavější je jednoznačně ostrov pojmenovaný holandskými kolonizátory po princovi Mořici Oranžském. Dnes nabízí sedm osmnáctijamkových hřišť, další dvě se staví a v blízkém výhledu je vznik jednoho až dvou nových resortů. A to pobřeží státečku měří kolem dokola jen asi 330 kilometrů.

Turistika je nejdůležitějším hospodářským odvětvím ostrůvku s milionem a dvěma sty tisíci stálých obyvatel. Loni sem přiletěl zhruba milion turistů a tak cukrovarnictví, po staletí jasné číslo jedna v žebříčku zisku, ustoupilo. Vláda přitom očekává nárůst počtu návštěvníků o 5 až 10 % ročně, proto vyrůstají nové hotely a resorty.

Velká část turistů a golfistů volí k ubytování sever ostrova, ale po letošní zkušenosti nedám dopustit na jih země, konkrétně na oblast Domaine de Bel Ombre, jehož součástí je Heritage Golf Resort. Ubytovací kapacita pobřežního komplexu je 320 pokojů, rozdělených do dvou částí hotelu: Le Telfair a Awali. K nim je nutné připočítat i luxusně zařízené dvou- až čtyřpokojové vily, obklopené golfovým hřištěm.

Při pojmu hotel nečekejte mnohaposchodové betonové monstrum, v němž se hemží tisíce klientů. Kdepak, na Mauriciu se v oddychových oblastech staví vilky a domky maximálně do výše druhého

patra, takže je zaručen dostatek soukromí a pohodlí. Stejně jako dosažitelnost mořských vln a pláží několika kroky.

AWALI DOUŠEK AFRIKY

Tato část resortu na vás dýchne omamnou atmosférou připomínající africká pobřeží. Nejen architekturou, ale třeba i pestrostí kuchyně. A pochopitelně také sluncem a horkem. Což může mít své mouchy, pokud jste neopatrní a rozhodnete se vyběhnout z pokoje, aniž se obujete. Výsledkem nerovného souboje s rozpálenými kamennými cestičkami jsou puchýře na chodidlech, která pak léčí poloha vleže a tropický déšť.

Sám o sobě je déšť teplý, místní se před ním příliš neschovávají, ale vám dává alibi pro potulky po barech a kořování toho, co barmani umějí namíchat z domácích rumů a dalších ingrediencí. S klidným svědomím mohou doporučit zastávku v Zenzibaru či Infinity Blue Cocktail Baru. A to je jen začátek.

V Heritage resortu můžete zajít hned do dvanácti restaurací, včetně klubovny na hřišti, sloužící po večerech jako steak house. Každá z restaurací je jiná, neliší se však kvalitou nabízené krmě ani dokonalou obsluhou. Kromě bohaté nabídky samoobsluhy ze stolů pro snídani a večere je k dispozici výběr restaurací à la carte.

Velké kouzlo má večerní posezení v Le Chateau. Zrekonstruovaný dům z 19. století, usazený do samoty zahrady francouzského stylu, nabízí jedinečný zážitek v tichu a luxusu, podmalovaný nevtíravým doprovodem klavíru či tajemného altu zpěvačky. A k tomu takové carpaccio z chobotniček...

Repertoár kuchyní v Le Telfair a Awali myslí na vše. Máte chuť na evropskou stravu, indický pokrm na kari, africké dobroty, mauricijskou kachnu či mořské lahůdky? Žádný problém. Podstatná část restaurací nabízí posezení přímo na břehu moře, takže zážitek z konzumace je umocněn šumícími vlnami, větrem šustícím v korunách palm a světlem pohasínajícího soumraku. Poezie nevšedního dne v kostce. Když si objednáte třeba v Infinity Blue rybu nebo marinovaná kachnička, nemůžete chybit.

Milovníci asijské kuchyně nesmí minout restauraci Gin'ja. Zdejší sushi je absolutní špička, ale při flambování šťavnatého hovězího přímo před vámi si přijdou na své i oči a uši. Číšníci se mění na kouzelníky a svou roli si užívají. Vše provádějí s úsměvem a schopností komunikovat v několika jazycích. Na požádání zařídí i přípravu pokrmu, který není na jídelním lístku. Vše pro hosta. Ten by měl ovšem respektovat, že na večere chodí pánové v dlouhých kalhotách a pevných botách.

Kalorie nasbírané po večerech se dají z těla lehce vyhnat. Jednak je k dispozici v obou částech hotelu dostatečný počet velkých bazénů se sladkou vodou,

ÚVODNÍ OBRÁZEK – PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRÁNKA:
Heritage Resort s golfovým hřištěm v pozadí

VPRAVO: Hřiště Heritage s komfortním
zázemím resortu

zároveň můžete využít nabídky řady vodních sportů – kiteboarding, surfing, vodní lyžování, potápění, prohánění kajaků a různých šlapadel.

Samotné plavání v moři je zvláštní kapitola. Indický oceán, jakkoli jeho prudké vlny zadržuje několik set metrů od pobřeží korálový útes, tudíž je voda u pobřeží teplá, klidná a absolutně průhledná, omývá břeh poměrně silným proudem. Proti němu se toho moc naplavat nedá. Zabíráte mocnými tempy, máte pocit, že se ve vás narodil druhý Michael Phelps, ale když po minutě vyhlédnete směrem k pláži, zjistíte, že v lepším případě jste pořád na tomtéž místě jako na začátku plaveckého tréninku. V horším se pár desítek metrů zpět prodete. Nejde ale o nic nebezpečného, moře je ještě padesát metrů od břehu mělké. A pokud se chcete potrápit, běhejte ponořeni do pasu proti mořskému proudu.

Dalšími povyraženími mohou být masáže, tenis, lukostřelba nebo projížďka lodí se skleněným dnem. Jen tak si odpočinout na lehátku na pláži ale také není od věci.

LE TELFAIR A MINULOST

Část hotelu Le Telfair byla vybudována jako architektonická evokace koloniálních časů. Bílé vily připomínají styl doby, kdy Mauricius patřil Francouzům či Angličanům a lodě připlouvaly a odplouvaly s nákladem dřeva, cukru nebo koření. Dostatečně velké pokoje jsou vybaveny na nejvyšší možné úrovni včetně kvalitní Wi-Fi a usměvavá služba je uklízí dvakrát denně.

Resort nese jméno významného irského botanika a přírodovědce Charlese Edwarda Telfaira, který prožil velkou část života na Mauriciu a významně se zasloužil o záchranu mnoha rostlinných druhů – také založil první botanickou zahradu na ostrově. Ve stylově zařízeném Cavendish baru nebo restauraci Annabellas, pojmenované po Telfairově manželce, máte dojem, že jste se vrátili o pořádnou porci let zpátky. Není to špatný pocit, stejně jako když se vám podaří bydlet přímo na pláži a vstávat pár metrů od moře. To vše v absolutním klidu. Hlučné diskotéky tu nepěstují.

KVĚTNOVÁ PREMIÉRA

Mauricijský golf se stále více otevírá světu. Finále seniorské tour se bude na hřišti Constance Belle Mare Plage hrát nejméně do roku 2017. A na letošní

NAHOŘE: Ubytování v resortu Heritage má vše, co si lze jen přát

květen se chystala velká premiéra, první turnaj European Tour coby Afrasia Bank Mauritius Open, spolupřátel asijskou, jihoafrickou a evropskou sérií o milion dolarů.

Hrát se bude právě na hřišti Heritage resortu. Areál postavený podle plánů Petera Matkoviče bude zanedlouho slavít desetiletí existence a má být na co hrdý. Osmnáct jamek mistrovského hřiště a devět jamek akademie se rozkládá v mírně kopcovitém terénu s mnoha výhledy na oceán. Vozíky nejsou povinné, ale hráči-pěšáci musí počítat s tím, že některé výstupy, například na odpaliště dvojky, dají při zdejších teplotách a vlhkosti vzduchu docela zabrat.

Hřiště ale stejně nejlépe poznáte, když chodíte po svých. Hotelová hosté je zažijí ve stejném stavu jako profesionálové. Manažer klubu Ryan Dodds mi řekl: „Ještě o víkendu před turnajem budou naši klienti hrát na týchž fairwayích i greenech. Nemusíme dělat žádné velké úpravy, hřiště je ve velmi dobrém stavu. Jen se změní par ze 72 na 71. Práce nás čeká hodně jinde, musíme třeba připravit nepříliš rozlehlý driving range, ale profesionálové

budou hrát z obou stran, délka je dostatečná.“ Hráči European Tour budou bydlet právě v Le Telfair, s dokonalým zázemím a navíc jen přes ulici, respektive silnici. Žádná ztráta času, žádná doprava a z golfu na pláž to trvá tři minuty. Ještě jednou Ryad Dodds: „Chceme, aby se účastníci cítili spíše jako na dovolené. Musí odvést svoji práci, ale pak by si měli užívat všeho, co Mauricius nabízí. Doufáme, že díky televizním přenosům do světa se destinace ještě proslaví.“ A ještě lepší to bude, až se postaví další osmnáctijamkové hřiště v resortu.

PŘITAŽLIVÁ OSMNÁCTKA

Hřiště Heritage se podle čísel nezdá příliš náročné. K dispozici je pětice odpališť a nejdělsích, profesionálních, osmnáct jamek měří 6 488 metrů, klasická pánská znamenají 5 725 metrů, dámám je vyhrazeno 4 762. Relativně krátké hřiště, řeklo by se. Jenže do hry vstupuje několik dalších faktorů. Hodně tvrdé a rychlé greeny, převýšení, na mnoha místech vysoký rough, kde nelze najít míč, vodní překážky, několik úzkých fairwayí a především vítr.

Vzdušné proudy mířící od oceánu mají mnohdy velkou sílu, tudíž najednou překvapeně zjišťujete, že míče vypálené trojkou dřevem dopadají plus minus tam, kam to obvykle čekáte od sedmičky železa. Ona už první jamka vás dostane do reality.

Čtyřpar dlouhý 419 (386 nebo 336) metrů, po první třetině fairwaye prudce stoupající, hraný proti větru a k tomu hodně zapeklitý green. Bogey je nádherné skóre. Hodně dlouhé a přesné rány budete potřebovat i na čtyřparu číslo čtyři.

Po povedeném drajvu si schovejte další úder na dobrých 160–170 metrů, pokud je navrtáno v dolním cípu greenu, modlete se za dva putty – několik terénních vln dokáže míč pěkně rozdivočít. Pětka, to je krásná jamka, krátký čtyřpar, měřící 305 (269 nebo 198) metrů hraný z vyvýšeného odpaliště, po větru. Ovšem na levé straně číhá hluboké údolí a vodní překážka, takže je nutné dobře pohlídat směr odpalu. Zároveň jde o jamku, na níž mizí mužské sebevědomí jako snív v srpnu. Zahraje-li vaše žena eagle, nemáte moc k protisázce.

Pobídkou ke skórování je pětiparová sedmička dlouhá 517 (470 nebo 402) metrů. Fairway je široká, paseku ve skórkartě může udělat toliko jezero po levé straně a také strouha před greenem. Vzrušení si golfista užije rozhodně i na devítce, která nestraší délkou, naopak – 305, 270 či 233 metrů je na čtyřpar opravdu málo. Ale nepříliš široká dopadová zóna je po obou stranách lemována rybníčky, v nichž mizí míče hodně ochotně. Krásnou jamkou je pak třípar třináct. Celý se hraje přes vodu a stojí hodně vymyšlení, jakou hůl si vzhledem k poryvům větru na ránu kolem 178 (143, 102) metrů vybrat. Každá chyba je draze placená.

Následující pětipar hráče zase vyzve k poměrně prudkému výstupu, rána na green se hraje vlastně naslepo, protože na vyvýšené jamkoviště není z fairwaye vidět. Hodně nápomocná je GPS v buginách. Patnáctka, to je klasika, krátký třípar hraný z kopce. Opět hodně záleží na větru. V ruce můžete mít čtyřku i osmičku železo a pak často sand wedge na ránu z bunkeru. Drsnou výzvu znamená sedmnáctka, která

bogey... Připravenost hřiště, stav fairwayí a greenů lze bez uzardění hodnotit jako veskrze uspokojivé. Jediným minusem je absence jakýchkoli záhodků na ploše zdejší osmnáctky (prý jde o jihoafrické dědictví – v této zemi nebyvalo podobně vybavení dlouho zvykem). Až se tohle změní, nebude mít areál chybu.

Občas může situaci zkomplikovat vytrvalejší prudký déšť, ale odvodňovací systém funguje velmi dobře a o zbytek se postará slunce a vítr. Startovní časy je doporučeno objednat už před odletem. Velký tlak je totiž na hru ráno a dopoledne, jednak kvůli odpoledním teplotám, ale obecně není k zahazení dohrát před polednem a zbytek dne se věnovat relaxaci ducha i těla. Hřiště na Heritage si užijete kdykoli. Osmnáctka dokáže být přítulná a milá, ale taky kouše a škrábe.

JINÉ RADOSTI

Byla by ovšem škoda dostat se při dovolené tak daleko a setrvat na jednom místě. Takže hurá na cesty po ostrově. Vše ulehčí spolupráce s místní agenturou. Amazing Golf doporučil společnost Solis. Průvodcovství se ujala paní Mirka, rodilá Slovenka, takže s komunikací žádný problém. Program je čistě na vás, můžete strávit čas u moře, dopřát si adrenalinovou zábavu, rybolov, výlet helikoptérou...

Díky ochotné průvodkyni jsem se dozvěděl leccos o hinduistickém chrámu u Grand Bassin a o svátcích s ním spojenými. Pohovořil s tlupou opic běžících kolem sochy svého patrona Hanumana. Nahlédl do přírodní rezervace Black River a ke stometrovému vodopádu. Prošel se po Seven Coloured Earth – sedmi barvách země, což je oblast podivuhodných a různobarevných vyvěřelin, na nichž ani po stovkách milionů let nic neroste. Prohlédl si

OSMNÁCTKA HERITAGE DOKÁŽE BÝT PŘÍTULNÁ A MILÁ, ALE TAKY KOUŠE A ŠKRÁBE.

láme charakter. Proti silnému větrnému proudění se na této čtyřparové jamce těžko dostává na green v regulaci. Délka 423 (také 367 nebo 315) metrů, ostrý pravý dogleg, fairway prudce ubíhající doprava do údolí, vyvýšený green – není toho málo, na čem se dají vylámat zuby. Jde o nejtěžší jamku na hřišti, jež by ale mohla někoho parádně potěšit. Tím se vracím k chystanému turnaji European Tour.

Pokud by totiž během něj někdo z profiků dokázal poslat druhou ránu rovnou do jamky, stane se majitelem jedné z krásných místních vil v hodnotě milionu dolarů. Hřiště končí příjemným pětiparem, pro změnu hraným shora a kolem vodní překážky sahající až ke greenu. Rozpětí od eaglu k double

velké suchozemské želvy. A hlavně se dočkal zlatého hřebu programu, návštěvy Rumerie de Chamarel.

Sklizeň cukrové třtiny, pro rum nezbytné a pokrývající značnou část ostrova, to je hodně tvrdá práce. Na příkrých úbočích nepomohou stroje, vše se musí oddřít ručně. Práci návštěvníka je toliko ochutnat vzorky vyráběných destilátů. Oběťte se!

Mauricius jsem navštívil potřetí a jsem si na sto procent jistý, že ne naposledy. Jde o lásku na první pohled, ten můj, pochopitelně. Místo, které nabízí ráj golfistům a úsměvy nekonečného léta všem turistům, je silně návykové. Léčit se rozhodně nehodlám, naopak, doufám v ještě větší závislost. Rozhodně není škodlivá. ☺